Tagzeiten

für die

Abgestorbene

oder

Todtenvigil und Vesper,

wie auch

Metten

für die drey letzten Tage

in der Charwoche,

nach dem
lateinischen römischen Brevier, mit beygesetzter
verdeutschten Rubrikanzeige eingerichtet.

Zum Gebrauche der deutschen
Schulmeister und Meßner der Pfarrkirchen
auf dem Lande.

Mit Erlaubniß der Obern.

Augsburg, in der Moy'schen Buchhandlung. 1813.

Tagzeiten
für die
Abgestorbene,
zum
Gebrauche der Pfarrkirchen auf dem Lande.

Zur Vesper wird alsogleich der Anfang gemacht mit der

Antiphon. Placebo Domino.

Psalm. 114.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus * vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi: * et in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis: * et pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem et dolorem inveni: * et nomen Domini invocavi.

O Domine libera animam meam: * Misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus; * Humiliatus sum, et liberavit me.

Convertere anima mea in requiem tuam: * Quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte: * Oculos meos a lachrymis, pedes meos a lapsu.

Placebo Domino * in regione vivorum.

Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Auf diese Weise werden alle und jede Psalmen beschlossen.

Antiph. Placebo Domino in regione vivorum.

Antiph. Heu mihi Domine.

Psalm. 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi :* Et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis : * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi, * ad linguam dolosam?

Sagittà potentis acutå, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * Multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * Cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Requiem æternam.

Antiph. Heu mihi Domine, quia incolatus meus prolongatus est.

Antiph. Dominus custodit te.

Psalm. 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * Custodiat

stodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum, * ex hoc nunc et usque in sǎculum.

Requiem ǎternam.

Antiph. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Antiph. Si iniquitates.

Psalm. 129.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuǎ intendentes, * in vocem deprecationis meǎ.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * Et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * Speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * Et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem ǎternam.

Antiph. Si iniquitates observaveris Domine, Domine quis sustinebit.

Antiph. Opera.

Psalm. 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * Quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacunque die invocavero te, exaudi me: *

multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: * Quia audierunt omnia verba oris tui.

Et Cantent in viis Domini: * Quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * Et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Requiem æternam.

Antiph. Opera manuum tuarum Domine ne despicias.

℣. Audivi vocem de cœlo dicentem mihi.

℟. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Zu dem Magnificat.

Antiphona.

Omne quod.

Das Magnificat Oder Lobgesang Maria der Jungfrau.

Lucä 1.

Magnificat * Anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus * in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: * Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * Et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies * timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede * et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: * et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum, * recordatus misericordiă suă.

Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham, et semini ejus in săcula.

Requiem ăternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

Zu dem Magnificat.
Antiphona.

Omne quod dat mihi Pater, ad me veniet: Et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Die nachfolgende Gebethe werden mit gebogenen Knieen gesprochen, wie ingleichem auch zur Lobmetten.

Pater noster, rc. still.

Psalm. 145.

Lauda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: * Psallam Deo meo quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus; *in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: * qui fecit cŏlum et terram, mare, et omnia quă in eis sunt.

Qui custodit veritatem in săculum, facit judicium injuriam patientibus;* dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos:* Dominus illuminat căcos.

Dominus erigit elisos: * Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas, pupillum et viduam suscipiet:* et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus, in săcula, Deus tuus Sion * in generationem et generationem.

Anstatt dieses letztern Psalmen wird zu der Lobmetten

der Psalm De Profundis gesprochen wie oben, welche Psalmen aber am Aller Seelentag ausgelassen werden.

Am Ende des Psalmen:

Requiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

℣. A porta inferi.

℟. Erue Domine animas eorum.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

℣. Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui inter apostolicos Sacerdotes, famulos tuos Pontificali, seu sacerdotali fecisti dignitate vigere: præsta quæsumus; ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio.

Deus, veniá largitor, et humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuam, ut nostræ congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas.

Fidelium Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remissionem cunctorum tribuæ peccatorum; ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.

℟. Amen.

An Aller Seelentag aber, als an welchem allein dieses letzte Gebeth gesprochen zu werden pfleat, wird solches also beschlossen:

Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia, &c.

Am

Am Tage der Besingniß eines Verstorbenen.

Oremus.

Absolve, quæsumus Domine, animam famuli tui N. ut defunctus sæculo, tibi vivat: et quæ per fragilitatem carnis humana conversatione commisit, tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Wenn die verstorbene Person ein Weibsbild gewesen, so sagt man:

Animam famulæ tuæ N. ut defuncta.

Am Jahrtag.

Oremus.

Deus indulgentiarum Domine: da animabus famulorum, famularumque tuarum, quorum anniversarium depositionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Dominum nostrum, 2c.

Wenn der Jahrtag nur für eine Person gehalten wird, so wird auch dieses Gebeth nur im Singulari, oder einfacher Zahl gesprochen.

Für einen verstorbenen Bischof.

Oremus.

Deus, qui inter apostolicos Sacerdotes famulum tuum N. Pontificali fecisti dignitate vigere: præsta quæsumus, ut eorum quoque perpetuo aggregetur consortio. Per Dominum nostrum.

Wenn der Verstorbene ein Priester gewesen, so sagt man: Sacerdotali fecisti.

Für verstorbene Brüder, Freund und Gutthäter.

Wird das Gebeth: Deus, veniæ Largitor 2c. gesprochen.

Für Vater und Mutter.

Oremus.

Deus, qui nos patrem, et matrem honorare præcepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meæ: eorumque peccata dimitte: meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Dominum.

Wenn dieses Gebeth für mehrere verstorbene Personen verrichtet wird, so muß man sagen:

Animabus parentum nostrorum:

Und anstatt: meque, muß man sagen, nosque.

Bethet man für den Vater allein, so sagt man:

Animá patris mei, oder nostri.

Und für die Mutter allein:

Animá matris meá, oder nostrá.

Für eine verstorbene Mannsperson.

Oremus.

Inclina Domine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur: nt animam famuli tui, quam de hoc sáculo migrare jussisti, in pacis, ac lucis regione constituas, et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Dominum nostrum.

Für eine verstorbene Weibsperson.

Oremus.

Quásumus Domine, pro tua pietate miserere animá famulá tuá: et a contagiis mortalitatis exutam, in áterná salvationis partem restitue. Per Dominum.

℣. Requiem áternam dona eis Domine.

℟. Et lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

Zur Metten.

Invitatorium, oder Einladung.

Regem, cui omnia vivunt, * Venite adoremus.

Psalm. 94.

Venite, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro. Práoccupemus faciem ejus in confessione, et in Psalmis jubilemus ei.

Regem, cui omnia vivunt, * Venite adoremus.

Quoniam Deus magnus Dominus, et Rex magnus: super omnes deos: quoniam non re-

pellet

pellet Dominus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipse conspicit.

Venite adoremus.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus ejus; Venite adoremus, et procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster: nos autem populus ejus, et oves pascuæ ejus.

Regem, cui omnia vivunt, *Venite adoremus.

Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et viderunt opera mea.

Venite adoremus.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, et dixi: Semper hi errant corde: Ipsi vero non cognoverunt vias meas, quibus juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.

Regem, cui omnia vivunt, *Venite adoremus.

Requiem æternam dona eis Domine; *et lux perpetua luceat eis.

Venite adoremus.

Regem, cui omnia vivunt, *Venite adoremus.

Dieses Invitatorium wird allein gesprochen an Aller Seelentag, und am Tage der Besingniß eines Abgestorbenen, an welchen Tagen die drey nachgesetzte Nocturnen gesprochen, und mit Antiphonen verdoppelt werden.

Zu andern Zeiten wird nur eine Nocturn, sammt der Lobmetten gesprochen in folgender Ordnung:

Am Montag und Donnerstag die erste Nocturn.

Am Dienstag und Freytag die zweyte Nocturn.

Am Mittwoch und Samstag die dritte Nocturn.

In der ersten Nocturn.
Für den Montag und Donnerstag.

Antiph. Dirige.

Psalm. 5.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meä, * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiä tuä.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * Cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lätentur omnes, qui sperant in te. * In äternum exultabunt: et habitatis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonä voluntatis tuä, * coronasti nos.

Requiem äternam.

Antiph.

Antiph. Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam.

Antiph Convertere.

Psalm. 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usque quo?

Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lachrimis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * Convertantur, et erubescant valde velociter.

Requiem æternam.

Antiph. Convertere Domine, et eripe animam meam: quoniam non est in morte qui memor sit tui.

Antiph. Ne quando.

Psalm. 7.

Domine Deus meus, in te speravi: * Salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.

Ne quando rapiat ut leo animam meam, * dum

non

non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuentibus mihi mala: * Decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, * et gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge Domine in ira tua: * et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti: * Et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: * Dominus judicat populos.

Judica me Domine secundum justitiam meam, * et secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum et diriges justum, * scrutans corda, et renes Deus.

Justum adjutorium meum a Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis et patiens: * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit injustitiam: * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus: * et psallam nomini Domini Altissimi.

Requiem æternam.

Antiph.

Antiph. Ne quando rapiat ut leo animam meam, dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

℣. A porta inferi.

℟. Erue Domine animas eorum.

Pater noster, ꝛc.

Durchgehends still.

Die Lectionen werden gelesen ohne Absolution, Segen und Titel.

Erste Lection.

Job. 7. v.

Parce mihi Domine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo: quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, et subito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glutiam salivam meam? Peccavi, quid faciam tibi, o custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihimet ipsi gravis? Cur non tollis peccatum meum, et quare non aufers iniquitatem meam? ecce nunc in pulvere dormiam: et si mane me quæsieris, non subsistam.

Die Lectionen werden beschlossen ohne Tu autem, oder andern Schluß.

℣. Credo quod Redemptor meus vivit: et in novissimo die de terra surrecturus sum: * Et in carne mea videbo Deum Salvatorem meum.

℣. Quem visurus sum ego ipse, et non alius, et oculi mei conspecturi sunt. Et in carne.

Zweyte Lection.

Job. 10.

Tædet animam meam vitâ meâ, dimittam adversum me eloquium meum, loquar in amaritudine animâ meâ. Dicam Deo: Noli me condemnare! Indica mihi, cur me ita judices? Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei

tibi

tibi sunt, aut sicut videt homo, et tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quäras iniquitatem meam, et peccatum meum scruteris? Et scias, quia nihil impium fecerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit eruere.

℟. Qui Lazarum resuscitasti a monumento fätidum: * Tu eis Domine dona requiem, et locum indulgentiä.

℣. Qui venturus es judicare vivos, et mortuos, et säculum per ignem. Tu eis Domine.

Dritte Lection.

Job. 10. b.

Manus tuä fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu; et sic repente präcipitas me? Memento quäso quod sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle, et carnibus vestisti me: ossibus, et nervis compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

℟. Domine, quando veneris judicare terram, ubi me, abscondam a vultu irä tuä? * Quia peccavi nimis in vita mea.

℣. Commissa mea pavesco, et ante te erubesco: dum veneris judicare, noli me condemnare. Quia.

℟. Requiem äternam dona eis Domine: et lux perpetua luceat eis. Quia peccavi.

Hernach zur Lobmetten wie unten am 25. Blatt. wenn nemlich nur eine Nocturn gesprochen wird.

In der zweiten Nocturn.

Für den Dienstag und Freytag.

Antiph. In loco pascuä.

Psalm. 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * In loco pascuä ibi me collocavit.

Super

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiá, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbrá mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam práclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitá meá:

Et tu inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Requiem áternam.

Antiph. In loco pascuá ibi me collocavit.

Antiph. Delicta 2c.

Psalm. 24.

Ad te Domine levavi animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi: * Et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es Deus Salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine, * et misericordiarum tuarum, quá a sáculo sunt.

Delicta juventutis meá, * et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis et rectus Dominus: * Propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in

judicio: * Docebit mites vias suas.

Universá viá Domini, misericordia et veritas, * requirentibus testamentum ejus, et testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: * Multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? Legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur: * Et semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: * Quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicati sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam et erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israel, * ex omnibus tribulationibus suis.

Requiem æternam.

Antiph. Delicta juventutis meæ, et ignorantias meas ne memineris Domine.

Antiph. Credo videre.

Psalm. 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super

per me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prälium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitâ meâ.

Ut videam voluptatem Domini: * Et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * Cantabo, et Psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: * Miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: * Ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum viriliter age: * Et confor-

tetur cor tuum, et sustine Dominum.

Requiem äternam.

Antiph. Credo videre bona Domini in terra viventium.

℣. Collocet eos Dominus cum principibus.

℟. Cum Principibus populi sui.

Pater noster, rc.

Durchgehends still.

Vierte Lection.

Job. 13. d.

Responde mihi: Quantas habeo iniquitates, et peccata, scelera mea, et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persequeris: Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiâ meâ. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum quod comeditur a tinea.

℣. Memento mei Deus, quia ventus est vita mea: * Nec aspiciat me visus hominis.

℣. De profundis clamavi ad te Domine, Domine exaudi vocem meam. Nec aspiciat.

Fünfte Lection.

Job. 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur, et conteritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in judicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu quis solus es? Breves dies hominis sunt; numerus men-

sium ejus apud te est; constituisti terminos ejus, qui prăteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii dies ejus.

℣. Heu mihi Domine, quia peccavi nimis in vita mea. Quid faciam miser? Ubi fugiam, nisi ad te Deus meus? * Miserere mei, dum veneris in novissimo die.

℣. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine succurre ei. Miserere mei.

Sechste Lection.

Job. 14. c.

Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec pertranseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursum vivat? cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi; Operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

℣. Ne recorderis peccata mea Domine: Dum veneris judicare săculum per ignem.

℟. Dirige Domine Deus meus in Conspectu tuo viam meam. Dum veneris.

℣. Requiem ăternam. Dum veneris.

Hernach zur Lobmetten, wie unten am 25. Blatt. Verstehe, wenn nur eine Nocturn gesprochen wird.

In der dritten Nocturn.

Für den Mittwoch und Samstag.

Antiph. Complaceat.

Psalm. 39.

Expectans expectavi Dominum, * Et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriă, et de luto făcis.

Et statuit super pe-

tram pedes meos: * et direxit greſſus meos.

Et immiſit in os meum canticum novum, * carmen Deo noſtro.

Videbunt multi, et timebunt: * Et ſperabunt in Domino.

Beatus vir, cujus eſt nomen Domini ſpes ejus: * Et non reſpexit in vanitates, et inſanias falſas.

Multa feciſti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non eſt, qui ſimilis ſit tibi.

Annuntiavi, et locutus ſum: * Multiplicati ſunt ſuper numerum.

Sacrificium, et oblationem noluiſti: * Aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum et pro peccato non poſtulaſti: * Tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri ſcriptum eſt de me, ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi juſtitiam tuam in eccleſia magna, * ecce labia mea non prohibebo: Domine tu ſciſti.

Juſtitiam tuam non abſcondi in corde meo: * veritatem tuam, et ſalutare tuum dixi.

Non abſcondi miſericordiam tuam, et veritatem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Domine ne longe facias miſerationes tuas a me: miſericordia tua, et veritas tua ſemper ſuſceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non eſt numerus: * comprehenderunt me iniquitates meå, et non potui ut viderem.

Multiplicatå ſunt ſuper capillos capitis mei: * et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine ut eruas me: Domine, ad adjuvandum me reſpice.

Confundantur et revereantur ſimul, qui quå-

runt

runt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, et revereantur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent, et låtentur super te omnes quårentes te: * Et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dominus solicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es: * Deus meus ne tardaveris.

Requiem åternam.

Antiph. Complaceat tibi Domine, ut eripias me: Domine ad adjuvandum me respice.

Antiph. Sana Domine.

Psalm. 40.

Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei; * Sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebar in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meá, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in áternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sáculo, et usque in sáculum: * fiat, fiat.

Requiem áternam.

Antiph. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Antiph. Sitivit.

Psalm. 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum: * quando veniam et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lachrymá meá panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hác recordatus sum, et effudi in me animam meam; * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis: * Sonus epulantis.

Quare tristis es anima? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat. * In voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam: * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitâ meâ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

Dum confringuntur ossa mea: * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Requiem æternam.

Antiph. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Domini?

℣. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi.

℟. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Pater noster, 2c.

Durchgehends still.

Siebente Lection.

Job. 17.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi superest sepulchrum. Non peccavi, et in amaritudinibus, moratur oculus meus. Libera me Domine, et pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meâ dissipatâ sunt, torquentes cor meum. Noctem verterunt in diem, et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero, infernus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es; Mater mea, et Soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc prâstolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

℣. Peccantem me quotidie, et non me pänitentem, timor mortis conturbat me: * Quia in inferno nulla est redemptio miserere mei Deus, et salva me.

℣. Deus in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tua libera me. Quia in inferno.

Achte Lection.

Job. 19. c.

Pelli meá, consumptis carnibus, adhäsit os meum, et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Misereminі mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei? quis mihi det ut exarentur in libro stylo ferreo, et plumbi lamina, vel celte sculpantur in silice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novissimo die de terra surrecturus sum: Et rursum circumdabor pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt, et non alius: Reposita est häc spes mea in sinu meo.

℣. Domine secundum actum meum noli me judicare: Nihil dignum in conspectu tuo egi: Ideo deprecor Majestatem tuam: * Ut tu Deus deleas iniquitatem meam.

℣. Amplius lava me Domine ab injustitia mea, et a delicto meo munda me. Ut tu Deus.

Neunte Lection.

Job. 10. d.

Quare de vulva eduxisti me? qui utinam consumptus essem, ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem, de utero translatus ad tumulum. Numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem

meum:

meum: Antequam vadam, et non revertar, ad terram tenebrosam, et opertam mortis caligine, terram miseriå et tenebrarum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

℣. Libera me Domine de viis inferni, qui portas åreas confregisti; et visitasti infernum, et dedisti eis lumen, ut viderent te. * Qui erant in pönis tenebrarum.

℟. Clamantes, et dicentes: Advenisti Redemptor noster. Qui erant.

℣. Requiem åternam. Qui erant.

Das hienachfolgende Responsorium wird allein gesprochen am Aller Seelentag, und wenn immer für die Abgestorbene neun Lectionen gesprochen werden.

℣. Libera me Domine de morte återna, in die illa tremenda: * Quando cöli movendi sunt, et terra: * Dum veneris judicare såculum per ignem.

℟. Tremens factus sum ego, et timeo dum discussio venerit, atque ventura ira. Quando.

℣. Dies illa, dies irå, calamitatis, et miseriå, dies magna, et amara valde. Dum veneris.

℟. Requiem åternam, Libera me.

Bis zum ersten Vers.

Zur Lobmetten.

Fångt man gleich an.

Antiph., Exultabunt Domino.

Psalm. 50.

Miserere mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis,

tuis, et vincas cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiå tuå manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor: * Lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et låtitiam: * et exultabunt ossa humiliata.

Åverte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi låtitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meå: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut ådificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiå, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Requiem åternam.

Antiph. Exultabunt Domino ossa humiliata.

Antiph. Exaudi Domine.

Psalm.

Psalm. 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * Et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: * Ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: * Sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster: * spes omnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * Qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timebunt, qui habitant terminos a signis tuis: * exitus matutini et vespere delectabis.

Visitasti terram, et inebriasti eam: * Multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica gemina ejus: * In stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronâ anni benignitatis tuæ: * Et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti: * Et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium et valles abundabunt frumento: * Clamabunt, etenim hymnum dicent.

Requiem æternam.

Antiph. Exaudi Domine orationem meam, ad te omnis caro veniet.

Antiph. Me suscepit.

Psalm. 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea,

mea, * quem multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, et invia, et inaquosa: * Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * Labia mea laudabunt te.

Si benedicam te in vita mea: * et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe, et pinguedine repleatur anima mea: * et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhäsit anima mea post te: * Me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quäsierunt animam meam, introibunt in inferiora terrä: * Tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex vero lätabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hier spricht man nicht Requiem.

Psalm. 66.

Deus misereatur nostri et benedicat nobis: Illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * Confiteantur tibi populi omnes.

Lätentur, et exultent Gentes: quoniam judicas populos in äquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * Et metuant eum omnes fines terrä.

Requiem äternam.

Antiph.

Antiph. Me suscepit dextera tua Domine.

Antiph. Aporta inferi.

Lobgesang Ezechiä.

Isai. 38. v.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quäsivi residuum annorum meorum. * Dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Präcisa est velut a texente, vita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: * de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior: responde pro me: * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos, * in amaritudine animâ meâ.

Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me.* Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam ut non periret: * Projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: *pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac: * et psalmos nostros

can-

cantabimus cunctis diebus vitâ nostrâ in domo Domini.

Requiem æternam.

Antiph. A porta inferi erue Domine animam meam.

Antiph. Omnis spiritus.

Psalm. 148.

Laudate Dominum de cœlis: * Laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: * Laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol, et luna: * Laudate eum omnes stellæ, et lumen.

Laudate eum cœli cœlorum: * Et aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandavit, et creata sunt.

Statuit ea in æternum et in sæculum sæculi: * præceptum posuit et non præteribit.

Laudate Dominum de terra: * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * Quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * Ligna fructifera, et omnes Cedri.

Bestiæ, et universa pecora: * serpentes, et volucres pennatæ.

Reges terræ, et omnes populi: * Principes, et omnes Judices terræ.

Juvenes, et Virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum, et terram: * et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * Filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Hier spricht man nicht Requiem.

Psalm. 149.

Cantate Domino canticum novum: * laus ejus in ecclesia sanctorum.

Læte-

Lätetur Israel in eo, qui fecit eum: * Et filii Sion exultent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * In tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt Sancti in gloria: * Lätabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: * Et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria häc est omnibus Sanctis ejus.

Hier spricht man nicht Requiem.

Psalm. 150.

Laudate Dominum in Sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * Laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubä: * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano et choro: * Laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.

Requiem äternam.

Antiph. Omnis spiritus laudet Dominum.

℣. Audivi vocem de cölo dicentem mihi.

℟. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Zu dem Benedictus.

Antiph. Ego sum.

Lobgesang Zachariä.

Lucä 1. g.

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit: et fecit redemptionem plebis suä.

Et erexit cornu salutis nobis * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a säculo sunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis.

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * präibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * In remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiä Dei nostri: * In quibus visitavit nos, oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris et in umbra mortis sedent: * Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Requiem äternam.

Antiph. Ego sum resurrectio, et vita; qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet; et omnis qui vivit, et credit in me, non morietur in äternum.

Hernach:

Pater noster, 2c.

Psalm. De profundis.

Am 3. Blatt.

Sammt den Gebethen, wie oben bey der Vesper:

Am 6. Blatt.

Metten
in der
Charwoche.

Vorbericht.

Die drey letzten Tage in der Charwoche, als am grünen Donnerstag, Charfreytag und Charsamstag, nachdem man das Pater noster, Ave Maria, und Credo in der Stille gebethet, wird ohne weiters der Metten, gleich mit der Antiphon des ersten Psalmen der Anfang gemacht, und die Antiphonen verdoppelt, wie an einem Feste, so Duplex ist. Am Ende der Psalmen, auch in den Responsoriis wird kein Gloria gesprochen, und am Ende eines jeglichen Psalmen, eine aus den fünfzehn Wachskerzen, welche auf dem dreyeckigten Leuchter vor dem Altar aufgesteckt sind, ausgelöschet.

Am grünen Donnerstag.

Zur Metten.

In der ersten Nocturn.

Antiph. Zelus domus tuǎ comedit me, et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Psalm. 68.

Salvum me fac Deus * quoniam intraverunt aquǎ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi: et non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * Defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt, qui persecuti sunt me inimici mei injuste: * quæ non rapui, tunc exsolvebam.

Deus tu scis insipientiam meam: * Et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expectant te Domine, * Domine virtutum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * Et opprobria exprobrantium tibi exciderunt super me.

Et operui in jejunio animam meam: * Et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: * Et factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur, qui sedebant in porta: * Et in me psallebant, qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, * in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est miseri-

sericordia tua: * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo: * quoniam tibulor, velociter exaudi me.

Intende animá meá, et libera eam: * Propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem meam, * et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes, qui tribulant me: * improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit: * Et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel: * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: * Et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: * Et furor irá tuá comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de Libro viventium: * Et cum justis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens: * Salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico, * et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes et låtentur: * Quårite

Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus: * et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli, et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * Et ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et hæreditate acquirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam; * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Antiph. Zelus domus tuæ comedit me, et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Antiph. Avertantur retrorsum, et erubescant, qui cogitant mihi mala.

Psalm. 69.

Deus in adjutorium meum intende: * Domine ad adjuvandum me festina.

Confundantur et revereantur, * qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum: * Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu: * Domine ne moreris.

Antiph. Avertantur retrorsum, et erubescant, qui cogitant mihi mala.

Antiph. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.

Psalm. 70.

In te Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum: * ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis et iniqui.

Quoniam tu es patientia mea Domine: * Domine spes mea a juventute mea.

In te confirmatus sum ex utero: * De ventre matris meâ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: * Tanquam prodigium factus sum multis: et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam; * tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis: * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: * Et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum.

Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum: * Quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: * Deus meus in auxilium meum respice.

Confundantur et deficiant detrahentes animâ meâ: * operiantur confusione, et pudore, qui quǽrunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo: * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justitiam tuam: * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam introibo in potentias Domini: * Domine memorabor justitiâ tuâ solius.

Deus docuisti me a juventute mea: * Et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam, et senium: Deus ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est.

Potentiam tuam, et justitiam tuam Deus usque in altissima quæ fecisti magnalia: * Deus quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas: et conversus vivificasti me: * et de abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam: * Et conversus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus psallam tibi in Cithara, sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi; * Et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: * cum confusi et reveriti fuerint, qui quærunt mala mihi.

Antiph. Deus meus eripe me de manu peccatoris.

℣. Avertantur retrorsum, et erubescant.

℟. Qui cogitant mihi mala.

Diese drey Tage nach dem Responsorio der Nocturn, wird das Pater noster, ꝛc. in der Stille, und das Et ne nos ꝛc. nicht laut gebethet, noch die Absolution gesprochen, noch die Benediction, oder Segen vor den Lectionen gegeben, noch am Ende der Lectionen Tu autem, ꝛc. gesprochen, sondern die drey erste Lectionen aus dem Klaglied Jeremiä beschlossen, wie hieunten angemerkt ist.

Incipit Lamentatio. Jeremiæ Prophetæ.

Erste Lection.

Kap. 1. Aleph.

Quomodo sedet sola civitas plena populo: Facta est quasi vidua domina Gentium: Princeps Provinciarum facta est sub tributo.

Beth.

Beth. Plorans ploravit in nocte, et lachrymá ejus in maxillis ejus: Non est, qui consoletur eam ex omnibus charis ejus: omnes amici ejus spreverunt eam et facti sunt ei inimici.

Ghimel. Migravit Judas propter afflictionem, et multitudinem servitutis: Habitavit inter Gentes, nec invenit requiem: Omnes persecutores ejus apprehenderunt eam inter angustias.

Daleth. Viá Sion lugent, eo quod non sint qui veniant ad solennitatem: Omnes portá ejus destructá, Sacerdotes ejus gementes, Virgines ejus squallidá, et ipsa oppressa amaritudine.

He. Facti sunt hostes ejus in capite, inimici ejus locupletati sunt: Quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus: parvuli ejus ducti sunt in captivitatem, ante faciem tribulantis.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Auf diese Weise werden diese drey Tage hindurch die Lectionen aus den Klagliedern, oder Lamentationen beschlossen.

℟. In monte Oliveti oravit ad Patrem: Pater si fieri potest, transeat a me calix iste: * Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.

℣. Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem. Spiritus.

Zweyte Lection.

Vau. Et egressus est a filia Sion omnis decor ejus: Facti sunt Principes ejus velut arietes non invenientes pascua, et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis.

Zain. Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suá, et právaricationis omnium desiderabilium suorum, quá habuerat a diebus antiquis,

cum caderet populus ejus in manu hostili, et non esset auxiliator: Viderunt eam hostes, et deriserunt Sabbata ejus.

Heth. Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est: Omnes qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus: Ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

Teth. Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordata est finis sui: Deposita est vehementer, non habens consolatorem: Vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Tristis est anima mea usque ad mortem: Sustinete hic, et vigilate mecum: Nunc videbitis turbam, quǽ circumdabit me* Vos fugam capietis, et ego vadam immolari pro vobis.

℣. Ecce appropinquat hora, et filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam capietis, et ego vadam immolari pro vobis.

Dritte Lection.

Jod. Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus: Quia vidit Gentes ingressas Sanctuarium suum, de quibus prǽceperas ne intrarent in Ecclesiam tuam.

Caph. Omnis populus ejus gemens, et quǽrens panem: Dederunt pretiosa quǽque pro cibo ad refocillandam animam. Vide Domine, et considera, quoniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus. Quoniam vindemiavit me, ut locutus est Dominus in die irǽ furoris sui.

Mem. De excelso misit ignem in ossibus meis,

et

et erudivit me: Expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum: Posuit me desolatam, tota die mǻrore confectam.

Nun. Vigilavit jugum iniquitatum mearum: In manu ejus convolutǻ sunt, et impositǻ collo meo: Infirmata est virtus mea: Dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: Aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: * cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Cujus livore sanati sumus.

Ecce vidimus.

In der zweiten Nocturn.

Antiph. Liberabit Dominus pauperem a potente, et inopem cui non erat adjutor.

Psalm. 71.

Deus judicium tuum regi da: * Et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia: * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo: * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * Et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis: * Donec auferatur luna.

Et

Et dominabitur a mari usque ad mare: * Et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Aethiopes: * Et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et Insulä munera offerent: * Reges Arabum, et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes Reges terrä, * Omnes Gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi, et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * Et honorabile, nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiä, et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: * Et florebunt de civitate sicut fänum terrä.

Sit nomen ejus benedictum in säcula: * Ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrä: * Omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel: * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen Majestatis ejus in äternum: * Et replebitur Majestate ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Antiph. Liberabit Dominus pauperem a potente, et inopem, cui non erat adjutor.

Antiph. Cogitaverunt impii et locuti sunt nequitiam; Iniquitatem in excelso locuti sunt.

Psalm. 72.

Quam bonus Israel Deus his, * qui recto sunt corde.

Mei autem pene moti sunt pedes: * Pene effusi sunt gressus mei.

Quia

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum: Et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt: * et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia: * Operti sunt iniquitate, et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: Transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: * Iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cölum os suum: * Et lingua eorum transivit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic: * Et dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * et si est scientia in Excelso?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in säculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die: * et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam: Narrabo sic: * Ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam, ut cognoscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in Sanctuarium Dei: * Et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos dum allevarentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: * Perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Domine: * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est, cor meum, et renes mei com-

commutati sunt: * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me?

Quid enim mihi est in cölo? * Et a te quid volui super terram.

Defecit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in äternum.

Quia ecce qui elongant se a te peribunt: * Perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhärere Deo bonum est: * Ponere in Domino Deo spem meam.

Ut annuntiem omnes prädicationes tuas, * in portis filiä Sion.

Antiph. Cogitaverunt impii, et locuti sunt nequitiam: Iniquitatem in excelso locuti sunt.

Antiph. Exurge Domine, et judicia causam meam.

Psalm. 73.

Ut quid Deus repulisti in finem: * Iratus est furor tuus super oves pascuä tuä.

Memor esto congregationis tuä, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam häreditatis tuä: * Mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * Quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt, qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuä.

Posuerunt signa sua, signa: * Et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta: * Et nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus: * Irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sǽcula: * operatus est salutem in medio terrǽ.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * Contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * Dedisti eum escam populis Aethiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes: * Tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est Dies, et tua est nox: * Tu fabricatus es auroram, et solem.

Tu fecisti omnes terminos terrǽ: * Aestatem, et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: * Et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terrǽ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus * Pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, judica causam tuam: * Memor esto improperiorum tuorum, eorum quǽ ab insipiente sunt tota die.

Ne

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum qui te oderunt, ascendit semper.

Antiph. Exurge Domine, et judica causam meam.

℣. Deus meus eripe me de manu peccatoris.

℟. Et de manu contra legem agentis, et iniqui.

Pater noster, 2c. still.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi. super Psalmos.

In Psalm. 54. ad 1. versum.

Vierte Lection.

Exaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: Intende mihi, et exaudi me. Satagentis, solliciti, in tribulatione positi, verba sunt ista. Orat multa patiens, de malo liberari desiderans. Superest, ut videamus, in quo malo sit: Et cum dicere cœperit, agnoscamus ibi nos esse; ut communicata tribulatione, conjungamus orationem. Contristatus sum, inquit, exercitatione mea, et conturbatus sum. Ubi contristatus? ubi conturbatus? in exercitatione mea, inquit. Homines malos, quos patitur, commemoratus est: Eamdemque passionem malorum hominum, exercitationem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis agere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigatur: Aut ideo vivit ut per illum bonus exerceatur.

℟. Amicus meus osculi me tradidit signo: quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum: Hoc malum fecit signum qui per osculum adimplevit homicidium. * Infelix prætermisit pretium sanguinis, et in fine laqueo se suspendit.

℟. Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. Infelix.

Fünfte Lection.

Utinam ergo qui nos modo exercent, conver-

vertantur, et nobiscum exerceantur: Tamen quamdiu ita sunt ut exerceant, non eos oderimus: quia in eo quod malus est, quis eorum, utrum usque in finem perseveraturus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi videris odisse inimicum, fratrem odisti, et nescis. Diabolus et Angeli ejus in Scripturis sanctis manifestati sunt nobis, quod ad ignem æternum sint destinati. Ipsorum tantum desperanda est correctio, contra quos habemus occultam luctam: Ad quam luctam nos armat Apostolus, dicens: Non est nobis colluctatio adversus carnem, et sanguinem: Id est, non adversus homines, quos videtis: Sed adversus Principes, et potestates, et rectores mundi, tenebrarum harum. Ne forte cum dixisset, mundi: intelligeres dæmones esse rectores cœli, et terræ. Mundi dixit tenebrarum harum: Mundi dixit, amatorum mundi: Mundi dixit, impiorum et iniquorum: Mundi dixit, de quo dicit Evangelium: Et mundus eum non cognovit.

℟. Judas mercator pessimus osculo petiit Dominum: Ille ut Agnus innocens non negavit Judæ osculum: * Denariorum numero Christum Judæis tradidit.

℣. Melius illi erat, si natus non fuisset. Denariorum.

Sechste Lection.

Quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte Regum Crux illa fixa est cui inimici insultaverunt. Effectus probavit virtutem: Domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum Crucis contumeliis dignum visum est inimicus, et ante ipsum lignum stantes caput agitabant, et dicebant: Si Filius Dei

est, descendat de Cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non credentem, et contradicentem. Si enim justus est, qui ex fide vivit, iniquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem: Perfidiam intellige. Videbat ergo Dominus in civitate iniquitatem, et contradictionem, et extendebat manus suas ad populum non credentem, et contradicentem: et tamen et ipsos expectans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nesciunt, quid faciunt.

℞. Unus ex Discipulis meis tradet me hodie. Vá illi per quem tradar ego: * Melius illi erat, si natus non fuisset.

℣. Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum. Melius illi. Unus ex.

In der dritten Nocturn.

Antiph. Dixi iniquis: Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Psalm. 74.

Confitebimur tibi Deus: * Confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * Cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * Ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * Et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * Quoniam Deus Judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * Quia calix in manu Domini, vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: Verumtamen fæx

ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * Cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confrigam: * Et exaltabuntur cornua Justi.

Antiph. Dixi iniquis: Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Antiph. Terra tremuit et quievit, dum exurgeret in judicio Deus.

Psalm. 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * Et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum: * scutum, gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * Et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi: * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus: * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * Et reliquiæ cogitationis diem Festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei, qui aufert spiritum principum, * terribili apud Reges terræ.

Antiph. Terra tremuit, et quievit, dum exurgeret in judicio Deus.

Antiph. In die tribulationis meâ Deum exquisivi manibus meis.

Psalm. 76.

Voce mea ad Dominum clamavi: * Voce mea ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meâ Deum exquisivi manibus meis nocte contra eum: * et non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea * memor fui Dei et delectatus sum, et exercitatus sum: Et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei: * turbatus sum, et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos: * et annos âternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo; * Et exercitabar, et scopebam spiritum meum.

Numquid in âternum projiciet Deus: * Aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, * a generatione in generationem?

Aut obliviscetur misereri Deus? * Aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et dixi: Nunc câpi: * hâc mutatio dexterâ Excelsi.

Memor fui operum Domini: * Quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis: * et in adinventionibus tuis exercebor.

Deus in sancto via tua quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: * Redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joseph.

Viderunt te aquâ Deus, viderunt te aquâ: * Et timuerunt, et turbatâ sunt abyssi.

Multi-

Multitudo sonitus aquarum: * Vocem dederunt nubes.

Etenim sagittă tuă transeunt: * Vox tonitrui tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuă orbi terră: * commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semită tuă in aquis multis: * Et vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Antiph. In die tribulationis meă Deum exquisivi manibus meis.

℣. Exurge Domine.

℟. Et judica causam meam.

Pater noster, &c. still.

De Epistola prima, beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Siebente Lection.

Kap. 1. d.

Hoc autem pråcipio: Non laudans quod non in melius, sed in deterius convenitis. Primum quidem convenientibus in Ecclesiam audio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et håreses esse, ut et qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicam Cånam manducare. Unusquisque enim suam cånam pråsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

℟. Eram quasi Agnus innocens ductus sum ad immolandum et nesciebam: consilium fecerunt inimici mei adversum me dicentes: * Venite mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium.

℣. Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi: Verbum iniquum mandaverunt adversum me, dicentes Venite.

Achte Lection.

Ego enim accepi a Domino, quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus, in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens, fregit, et dixit, Accipite, et manducate: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: Hoc facite in meam commemorationem. Similiter et Calicem, postquam cænavit, dicens: Hic calix Novum Testamentum est in meo Sanguine. Hoc facite, quotiescunque bibetis in meam commemorationem. Quotiescunque enim manducabitis Panem hunc, et Calicem bibetis: Mortem Domini annuntiabitis donec veniat.

℟. Una hora non potuistis vigilare mecum, qui exhortabamini mori pro me? * Vel Judam non videtis, quomodo non dormit, sed festinat tradere me Judæis?

℣. Quid dormitis? Surgite et orate ne intretis in tentationem. Vel Judam.

Neunte Lection.

Itaque quicunque manducaverit Panem hunc, vel biberit Calicem Domini indigne: reus erit Corporis et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: Et sic de Pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat, et bibit, indigne judicium sibi manducat, et bibit, non dijudicans Corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi, et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicaremus, non utique judicaremur. Dum judicamur autem, a Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur.

mur. Itaque fratres mei, cum convenitis ad manducandum, invicem expectate. Si quis esurit, domi manducet: Ut non in judicium conveniatis. Cetera autem, cum venero, disponam.

℟. Seniores populi consilium fecerunt: * Ut Jesum dolo tenerent, et occiderent: Cum gladiis, et fustibus exierunt tanquam ad latronem.

℣. Collegerunt Pontifices, et Pharisäi concilium. Ut Jesum. Seniores.

Zur Lobmetten.

Antiph. Justificeris Domine in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

Psalm. 50.

Miserere mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas, cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * Et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiä tuä manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor: * Lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et lätitiam: * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * Et spiritum

rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui: * Et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * Et impii a te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia mea aperies: * Et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses Sacrificium, dedissem utique: * Holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * Cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * Ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, et holocausta: * tú imponent super Altare tuum vitulos.

Antiph. Justificeris Domine in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

Antiph. Dominus tanquam ovis ad victimam ductus est, et non aperuit os suum.

Psalm. 89.

Domine refugium factus es nobis, * a generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem: * Et dixisti: Convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ præteriit.

Et custodia in nocte, * quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Mane

Mane sicut herba transeat, mane floreat, et transeat: * Vespere decidat, induret et arescat.

Quia defecimus in ira tua, * et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: * säculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt; * Et in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni: * et amplius eorum, labor, et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo: * et corripiemur.

Quis novit potestatem irå tuå: * et prå timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac: * Et eruditos corde in sapientia.

Convertere Domine usquequo? * Et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tua: * Et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lätati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, et in opera tua: * et dirige filios eorum.

Et sic splendor Domini Dei nostri super nos, * et opera manuum nostrarum dirige super nos: * Et opus manuum nostrarum dirige.

Antiph. Dominus tanquam ovis ad victimam ductus est, et non aperuit os suum.

Antiph. Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea.

Psalm. 62.

Deus, Deus meus! * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, et invia et inaquosa: * Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * Labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: * et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * Me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: * Tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psalm. 66.

Deus misereatur nostri et benedicat nobis: * Illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam; * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus; * Confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, et exultent Gentes; * quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat

nos Deus:* Et metuant eum omnes fines terrå.

Antiph. Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea.

Antiph. Exhortatus es in virtute tua, et in refectione sancta tua Domine.

Lobgesang Moysis.

Exodi. 15.

Laudemus Domino, gloriose enim magnificatus est, * et equum ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea, et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificabo eum:* Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus: Currus Pharaonis, et exercitum ejus projecit in mare.

Electi Principes ejus submersi sunt in Mari rubro. * Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: Dextera tua, Domine percussit inimicum. * Et in multitudine gloriå tuå deposuisti adversarios tuos.

Misisti iram tuam, quå devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatå sunt aquå.

Stetit unda fluens, * congregatå sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar, et comprehendam; * Dividam spolia, implebitur anima mea.

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus et operuit eos mare:* Submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine? * Quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

Ex-

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra: * Dux fuisti in misericordia tua populo, quem redemisti!

Et portasti eum in fortitudine tua * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt: * Dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt Principes Edom: Robustos Moab obtinuit tremor: * Obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruant super eos formido, et pavor, in magnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus Domine: * Donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, et plantabis iu monte hæreditatis tuæ, * firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es Domine.

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tuæ: * Dominus regnabit in æternum, et ultra.

Ingressus est enim eques Pharao cum curribus, et equitibus ejus in mare: * Et reduxit super eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Antiph. Exhortatus es in virtute tua, et in refectione sancta tua Domine.

Antiph. Oblatus est, quia ipse voluit, et peccata nostra ipse portavit.

Psalm. 148.

Laudate Dominum de cœlis: * Laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: * Laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol, et luna: * Laudate eum omnes stellæ, et lumen.

Laudate eum cœli cœlorum: * Et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * Ipse mandavit et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi: * Præceptum posuit, et non præteribit.

Laudate Dominum de terra: * Dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * Quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: Ligna fructifera, et omnes Cedri.

Bestiæ, et universa pecora: Serpentes et volucres pennatæ.

Reges terræ, et omnes populi: * Principes, et omnes Judices terræ.

Juvenes, et Virgines, senes, cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus Sanctis ejus * Filiis Israel, populo appropinguanti sibi.

Psalm. 149.

Cantate Domino canticum novum: * Laus ejus in Ecclesia Sanctorum.

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum: * Et filii Sion exultent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * In tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt Sancti in gloria: * Lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.

Ad alligandos Reges eorum in compedibus: * Et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Psalm. 150.

Laudate Dominum in Sanctis ejus: * Laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * Laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, et Cithara.

Laudate eum in tympano, et Choro: * Laudate eum in Chordis, et Organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.

Antiph. Oblatus est, quia ipse voluit, et peccata nostra ipse portavit.

Es wird weder Kapitel noch Hymnus gesprochen.

℣. Homo pacis meæ, in quo speravi.

℟. Qui edebat panes meos: ampliavit adversum me supplantationem.

Zu dem Benedictus.

Antiph. Traditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum.

Lobgesang Zachariä.

Lucä 1. g.

Benedictus Dominus Deus Israel, * quia visitavit: et fecit redemptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os Sanctorum, * quia a sæculo sunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.

Jus-

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis.

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu Puer, Propheta Altissimi vocaberis: * präibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * In remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiä Dei nostri? * In quibus visitavit nos, oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris et in umbra mortis sedent: * Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Antiph. Traditor autem dedit eis signum dicens: quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum.

Unterdessen, da das Lobgesang Benedictus 2c. abgesungen wird, nachdem zuvor alle Kerzen auf dem dreyeckigten Leuchter ausgelöschet sind, eine einzige ausgenommen, welche zu oberst auf dem Leuchter gestecket ist, werden nach und nach auch die sechs gleich Anfangs auf dem Altar stehende Kerzen ausgelöscht, also zwar, daß bey dem letzten Vers des Lobgesangs die letzte Kerzen auf dem Altar ausgelöscht werde. Ingleichen werden die Ampeln, und andere Lichter in der Kirche ausgelöscht.

Wenn man die Antiphon Traditor, 2c. wiederholet, so wird die oberste Kerze von dem dreyeckigten Leuchter herabgenommen, und hinter dem Altar auf der Epistelseite verborgen.

Nach wiederholter erst besagter Antiphon spricht man den Versicul: Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem.

In der zweyten Metten setzt man hinzu: Mortem autem Crucis.

Und in der dritten Metten setzt man noch ferners hinzu: Propter quod, et Deus exalta-

altavit illum et dedit illo nomen, quod est super omne nomen.

Wenn man die Versicul: Christus factus est, ꝛc. anfängt, so knieen Alle nieder, und nach dessen Vollendung spricht man das Pater noster ꝛc. durchaus in der Stille: Hernach den Psalmen Miserere ꝛc. wie oben am 55. Blatt, jedoch mit etwas lauter, aber tiefer Stimme: Und zuletzt in gleichem Ton, ohne Oremus das Gebeth.

Respice, quǎsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et Crucis subire tormentum.

Das qui tecum, ꝛc. wird still gesprochen.

Nach vollendetem Gebeth wird ein kurzes Geräusch und Getümmel mit Rätschen gemacht, und gleich darauf die noch brennende Kerze wieder hervorgebracht. sodann stehen Alle auf, und gehen stillschweigend davon.

Am Charfreytag.

Zur Metten.

In der ersten Nocturn.

Antiph. Astiterunt Reges terrǎ, et Principes convenerunt in unum, adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalm. 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et Populi meditati sunt inania.

Astiterunt Reges terrǎ, et Principes convenerunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * Et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cǒlis, irridebit eos: * Et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǎdicans prǎceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam: * Et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc Reges intelligite: * Erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * Beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiph. Astiterunt Reges terræ, et Principes convenerunt in unum, adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea: * et super vestem meam miserunt sortem.

Psalm. 21.

Deus Deus meus, respice in me: Quare me dereliquisti? * Longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * Et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In te speraverunt Patres nostri: * Speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * In te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * Opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * Locuti sunt labiis et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * Salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui ex traxisti me de ventre: * Spes mea ab uberibus matris meä.

In te projectus sum ex utero de ventre matris, meä Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * Quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * Tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut Leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * Et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhäsit faucibus meis: * Et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos; * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et insperexunt me: * Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me: * Ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus animam meam: * Et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore Leonis: * Et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * In medio Ecclesiä laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * Universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * Quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec

Nec avertit faciem suam a me: et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * Vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terræ: in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * Et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * Et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.

Antiph. Insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Psalm. 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus Protector vitæ meæ, * a quo trepidabo.

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei * ipsi infirmati sunt, et ciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabi-

habitem in domo Domini omnibus diebus vitá meá.

Ut videam voluptatem Domini:* et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo:* In die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * Et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * Cantabo, et Psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: * Miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua:* Et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum viriliter age:* Et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Antiph. Insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

℣. Diviserunt sibi vestimenta mea.

℟. Et super vestem meam miserunt sortem.

Pater noster 2c. still.

De Lamentatione Jeremiä Prophetä.

Erste Lection.

Cap. 2. c. Heth.

Cogitavit Dominus dissipare murum filiä Sion: Tetendit funiculum suum, et non avertit manum suam a perditione: Luxitque antemurale, et murus pariter dissipatus est.

Teth. Defixä sunt in terra portä ejus: Perdidit et contrivit vectes ejus; Regem ejus et principes ejus in Gentibus: non est lex et Prophetä ejus non invenerunt visionem a Domino.

Jod. Sederunt in terra conticuerunt senes filiä Sion: Consperserunt cinere capita sua, accincti sunt ciliciis: Abjecerunt in terram capita sua Virgines Jerusalem.

Caph. Defecerunt prä lachrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea: effusum est in terra jecur meum super contritione filiä populi mei, cum deficeret parvulus, et lactens in plateis oppidi.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Omnes amici mei dereliquerunt me, et prävaluerunt insidiantes mihi: Tradidit me: quem diligebam: * Et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes, aceto potabant me.

℣. Inter iniquos projecerunt me, et non pepercerunt animä meä. Et terribilibus.

Zweyte Lection.

Lamed.

Matribus suis dixerunt: Ubi est triticum, et vinum? cum deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis: cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.

Mem. Cui comparabo te? vel cui assimulabo te filia Jerusalem? Cui exäquabo te, et consolabor te, virgo filia Sion? mag-

na est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui?

Nun. Prophetæ tui viderunt tibi falsa, et stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, ut te ad pænitentiam provocarent: Viderunt autem tibi assumtiones falsas et ejectiones.

Samech. Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: Sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ?

Jerusalem, Jerusalem convertere ad Dominum Deum tuum.

℞. Velum Templi scissum est, * Et omnis terra tremuit; Latro de cruce clamabat, dicens: Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum.

℣. Petræ scissæ sunt, et monumenta aperta sunt multa corpora Sanctorum, qui dormierunt, surrexerunt. Et omnis.

Dritte Lection.

Cap. 3. Aleph.

Ego vir videns paupertatem meam in virga indignationis ejus.

Aleph. Me minavit, et adduxit in tenebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convertit manum suam tota die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam, contrivit ossa mea.

Beth. Aedificavit in gyro meo, et circumdedit me felle, et labore.

Beth. In tenebrosis collocavit me, quasi mortuos sempiternos.

Ghimel. Circumædificavit adversum me, ut non egrediar: Aggravavit compedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamavero, et rogavero, exclusit orationem meam.

Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, semitas meas subvertit.

Jeru-

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi: * Quomodo conversa es in amaritudinem, ut me crucifigeres, et Barrabam dimitteres?

℣. Sepivi te, et lapides elegi ex te, et ædificavi turrim. Quomodo. Vinea mea.

In der zweiten Nocturn.

Antiph. Vim faciebant, qui querebant animam meam.

Psalm. 37.

Domine ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ: * Non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt, et corruptæ sunt cicatrices meæ: * a facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: * et non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: * rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: * Et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: * Et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * Et

vim faciebant, qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam: * Et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * Et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speravi: * Tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * Et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum * Et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * Et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt et confirmati sunt super me: * Et multiplicati sunt, qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * Quoniam loquebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus: * Ne discesseris a me.

Intende in adjutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

Antiph. Vim faciebant, qui quærebant animam meam.

Antiph. Confundantur, et revereantur, qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Psalm. 39.

Expectans expectavi Dominum, * et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fæcis.

Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos.

Et

Et immisit in os meum canticum novum, * carnem Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt: * Et sperabunt in Domino.

Beatus vir cujus est Nomen Domini spes ejus: * Et non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est, qui similis sit tibi.

Annuntiavi, et locutus sum: * Multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti: * Aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulasti: * Tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in Ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo: Domine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: * Veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me: * misericordia tua, et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: * Comprehenderunt me iniquitates meá, et non potui ut viderem.

Multiplicatá sunt super capillos capitis mei: * Et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine ut eruas me: * Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur et revereantur simul, qui quárunt

runt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, et revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent, et lætentur super te omnes quærentes te: * Et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dominus solicitus est mei.

Adjutor meus, et Protector meus tu es: * Deus meus ne tardaveris.

Antiph. Confundantur, et revereantur, qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Antiph. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Psalm. 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac: * Et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: * Auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam: * Et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvet me: * Et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * Et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * Et super inimicos meos despexit oculus meus.

Antiph. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

℣. Insurrexerunt in me testes iniqui.

℟. Et mentita est iniquitas sibi.

Pater noster, 2c. still.

Et

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 63. ad 2. versum.

Vierte Lection.

Protexisti me Deus a conventu malignantium, a multitudine operantium iniquitatem. Jam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Martyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quomodo caput Martyrum: Ibi melius intuemur, quod illi experti sunt. Protectus est a multitudine malignantium, protegente se Deo, protegente carnem suam ipso Filio, et homine quem gerebat: Filius hominis est, et Filius Dei est. Filius Dei, propter formam Dei: Filius hominis, propter formam servi, habens in potestate ponere animam suam, et recipere eam. Quid ei potuerunt facere inimici? Occiderunt corpus animam non occiderunt. Intendite. Parum ergo erat, Dominum hortari Martyres verbo, nisi firmaret exemplo.

℟. Tanquam ad latronem existis cum gladiis, et fustibus comprehendere me: * Quotidie apud vos eram in templo docens, et non me tenuistis: Et ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum.

℣. Cumque injecissent manus in Jesum, et tenuissent eum, dixit ad eos. Quotidie.

Fünfte Lection.

Nostis qui conventus erat malignantium Judäorum, et quä multitudo erat operantium iniquitatem. Qam iniquitatem? Quia voluerunt occidere Dominum Jesum Christum. Tanta opera bona, inquit, ostendi vobis: Propter quod horum me vultis occidere? Pertulit omnes infirmos eorum, curavit omnes languidos eorum, prädicavit regnum cölorum, non ta-

tacuit vitia eorum, ut ipsa potius eis displicerent, non medicus, a quo sanabantur. His omnibus curationibus ejus ingrati, tanquam multa febre phrenetici, insanientes in medicum qui venerat curare eos, excogitaverunt consilium perdendi eum: Tanquam ibi volentes probare, utrum vere homo sit qui mori possit, an aliquid super homines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsorum agnoscimus in Sapientia Salomonis: Morte turpissima inquiunt, condemnemus eum. Interrogemus eum: Erit enim respectus in sermonibus illius. Si enim vere Filius Dei est, liberet eum.

℟. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixissent Jesum Judæi: Et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquisti? * Et inclinato capite emisit spiritum.

℣. Exclamans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et inclinato.

Sechste Lection.

Exacueunt tanquam gladium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dederunt Judici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus viderentur immunes. Nam cum dixisset eis Pilatus: Vos eum occidite: Responderunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in judicem hominem refundere volebant: Sed nunquid Deum judicem fallebant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: Sed in comparatione illorum multo ipse innocentior. Institit enim quandum potuit, ut illum ex eorum manibns liberaret: Nam propterea flagellatum

pro-

produxit ad eos. Non persequendo Dominum flagellavit, sed eorum furori satisfacere volens: Ut vel sic jam mitescerent, et desinerent, velle occidere, cum flagellatum viderent. Fecit et hoc. At ubi perseveraverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invitus: Illi innocentes qui coegerunt, ut faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit: Et vos o Judäi occidistis. Unde occidistis? Gladio linguá: Acuistis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamastis: Crucifige, crucifige?

℟. Animam meam dilectam tradidi in manus iniquorum, et facta est mihi häreditas mea sicut leo in silva; Dedit contra me voces adversarius, dicens: Congregamini, et properate ad devorandum illum: Posuerunt me in deserto solitudinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est inventus, qui me agnosceret, et faceret bene.

℣. Insurrexerunt in me viri absque misericordia, et non pepercerunt animå meå. Quia non est. Animam meam.

In der dritten Nocturn.

Antiph. Ab insurgentibus in me libera me Domine, quia occupaverunt animam meam.

Psalm. 58.

Eripe me de inimicis meis Deus meus: * Et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam; * Irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domi-

Domine: * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exurge in occursum meum, et vide: * Et tu Domine Deus virtutum Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes Gentes: * Non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam: * Et famem patientur ut canes, et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum: * Quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridebis eos: * ad nihilum deduces omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia ejus prăveniet me.

Deus ostendit mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * Nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: * Et depone eos Protector meus Domine.

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: * et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione, et mendacio annuntiabuntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob: * Et finium terră.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes, et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: * si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * et exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es Susceptor meus: * et refugium meum, in die tribulationis meă.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor

meus

meus es: * Deus meus misericordia mea.

Antiph. Ab insurgentibus in me libera me Domine, quia occupaverunt animam meam.

Antiph. Longe fecisti notos meos a me: Traditus sum, et non egrediebar.

Psalm. 87.

Domine Deus salutis meå, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * Inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * In tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * Oculi mei languerunt prå inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: Expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * Aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione.

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * Et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * Et mane oratio mea pråveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: *

Avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * Exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * Circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum: * Et notos meos a miseria.

Antiph. Longe fecisti notos meos a me: Traditus sum, et non egrediebar.

Antiph. Captabunt in animam justi, et sanguinem innocentem condemnabunt.

Psalm. 93.

Deus ultionum Dominus: * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui judicas terram: * Redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domine, * usquequo peccatores gloriabuntur.

Effabuntur, et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

Populum tuum Domine humiliaverunt: * Et hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt: * Et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * Aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes non arguet: * Qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine: * et de lege tua docueris eum.

Ut

Ut mitiges ei a diebus malis: * Donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: * Et hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium: * Et qui juxta illam, omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * Aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: * Paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: * Misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * Consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * Qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam Justi: * Et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium: * Et Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: Et in malitia eorum disperdet eos: * Disperdet illos Dominus Deus noster.

Antiph. Captabunt in animam Justi, et sanguinem innocentem condemnabunt.

℣. Locuti sunt adversum me lingua dolosa.

℟. Et sermonibus odii circumdederunt me, et expugnaverunt me gratis.

Pater noster 2c. still.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Siebente Lection.

Kap. 4. c. et 5.

Festinemus ingredi in illam requiem: Ut ne in idipsum quis incidat

incredulitatis exemplum Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti: Et pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, et discretor cogitationum, et intentionum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus: Omnia autem nuda, et aperta sunt oculis ejus, ad quem nobis sermo. Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetravit Cœlos, Jesum Filium Dei: Teneamus confessionem. Non enim habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris; Tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato.

℟. Tradiderunt me in manus impiorum, et inter iniquos projecerunt me, et non pepercerunt animæ meæ: Congregati sunt adversum me fortes: * Et sicut gigantes steterunt contra me.

℣. Alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam. Et sicut gigantes steterunt contra me.

Achte Lection.

Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: Ut misericordiam consequamur, et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Omnis namque Pontifex, ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccatis: Qui condolere possit iis, qui ignorant et errant: Quoniam et ipse circumdatus est infirmitate: Et propterea debet. Quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis.

℟. Jesum tradidit impius summis principibus sacerdotum, et senioribus populi: * Petrus autem seque-

sequebatur eum a longe, ut videret finem.

℣. Adduxerunt autem eum ad Caipham Principem Sacerdotum, ubi Scribä, et Pharisäi convenerant. Petrus autem.

Neunte Lection.

Ne quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tanquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit ut Poutifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in äternum secundum Ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suä preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lachrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis quä passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis äternä, appellatus a Deo Pontifex juxta Ordinem Melchisedech.

℟. Caligaverunt oculi mei a fletu meo: quia elongatus est a me, qui consolabatur me. Videte omnes populi; * Si est dolor similis sicut dolor meus.

℣. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte. Si est dolor. Caligaverunt.

Zur Lobmetten.

Antiph. Proprio Filio suo non pepercit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Psalm. 50.

Miserere mei Deus, rc.
Wie oben am 55. Blatt.

Antiph. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Psalm. 142.

Domine exaudi orationem meam, auribus percipe obsecrationem meam in veritate

tua: * Exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * Humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sǽculi: * Et anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * Anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me Domine: * Defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me: * Et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: * Quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * Quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: * Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * Propter nomen tuum Domine vivificabis me in ǽquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: * Et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: * Quoniam ego servus tuus sum.

Antiph. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Antiph. Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum.

Psalm.

Psalm. 62.
Deus Deus meus! * ad te de luce, 2c.
Wie oben am 58. Blatt.

Antiph. Cum conturbata fuerit anima mea Domine, misericordiä memor eris.

Lobgesang Habacuc.
Kap. 3.

Domine audivi auditionem tuam: * et timui.

Domine opus tuum * in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum faciet: * Cum iratus fueris, misericordiä recordaberis.

Deus ab Austro veniet, * Et sanctus de monte Pharan.

Aperuit cölos gloria ejus: * Et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * Cornua in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus: * Ante faciem ejus ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pedes ejus: * Stetit: Et mensus est terram.

Asperit, et dissolvit Gentes: * et contriti sunt montes säculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab itineribus äternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiä: * Turbabuntur pelles terrä Madian.

Numquid in fluminibus iratus es Domine? * Aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos: * Et quadrigä tuä salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum: * Juramenta tribubus, quä locutus es.

Fluvios scindes terrä: viderunt te, et doluerunt montes: * Gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam: * Altitudo manus suas levavit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo: * in luce sagittarum tuarum ibunt in splendore fulgurantis hastâ tuâ.

In fremitu conculcabis terram: * Et in furore obstupefacies Gentes.

Egressus es in salutem populi tui, * In salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii: * Denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus capiti bellatorum ejus * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum * sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus: * a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis: * Et subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis: * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit: * et non erit germen in vineis.

Mentietur opus Olivá: * et arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus: * Et non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo: * et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea: * Et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in Psalmis canentem.

Antiph. Cum conturbata fuerit anima mea Domine, misericordiá memor eris.

Antiph. Memento mei Domine, dum veneris in Regnum tuum.

Psalm. 148.

Laudate Dominum de cœlis, rc.

Wie oben am 60. Blatt.

℣. Col-

℣. Collocavit me in obscuris.

℟. Sicut mortuos sáculi.

Zu dem Benedictus.

Oben am 62. Blatt.

Antiph. Posuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam Jesus Nazarenus Rex Judáorum.

Hernach spricht man mit gebognen Knieen den Vers:

Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Alsdann still das Pater noster, ꝛc. Hernach ein wenig laut den Psalmen Miserere ꝛc. wie oben am 55. Blatt.

Nach dessen Vollendung in gleicher Stimme ohne Oremus das Gebeth.

Respice, quásumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et Crucis subire tormentum.

Das Qui tecum, ꝛc. aber wird still gesprochen.

Am Charsamstag.

Zur Metten.

In der ersten Nocturn.

Antiph. In pace in idipsum dormiam, et requiescam.

Psalm. 5.

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiá meá: * In tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi cordi? * ut quid diligitis vanitatem et quáritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * Quá dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiá, et sperate in Domino. * Multi dicunt:

Quis ostendit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * Dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Antiph. In pace in idipsum dormiam, et requiescam.

Antiph. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Psalm. 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * Timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit: * Qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Antiph. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Antiph. Caro mea requiescet in spe.

Psalm. 15.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * Postea acceleraverunt.

Non

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * Nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars håreditatis meå, et calicis mei: * tu es, qui restitues håreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in pråclaris: * etenim håreditas mea pråclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * Insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc låtatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * Insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * Nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitå, adimplebis me låtitia cum vultu tuo: * Delectationes in dextera tua usque in finem.

Antiph. Caro mea requiescet in spe.

℣. In pace in idipsum.

℟. Dormiam, et requiescam.

Pater noster, &c. still.

De Lamentatione Jeremiå Prophetå.

Erste Lection.

Kap. 3. c. Heth.

Misericordiå Domini quia non sumus consumpti: Quia non defecerunt miserationes ejus.

Heth. Novi diluculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum.

Teth. Bonus est Dominus sperantibus in eum, animå quårenti illum.

Teth. Bonum est pråstolari cum silentio salutare Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua.

Jod. Sedebit solitarius, et tacebit: Quia levavit super se.

Jod. Ponet in pulvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutienti se maxillam, saturabitur opprobriis.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Sicut ovis ad occisionem ductus est, et dum male tractaretur, non aperuit os suum: Traditus est ad mortem: *Ut vivificaret populum suum.

℣. Tradidit in mortem animam suam, et inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

Zweyte Lection.

Kap. 4. Aleph.

Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum?

Beth. Filii Sion incluti, et amicti auro primo: Quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli?

Ghimel. Sed et lamiá nudaverunt mammam, lactaverunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi Struthio in deserto.

Daleth. Adhásit lingua lactentis ad palatum ejus in siti: Parvuli petierunt panem, et non erat, qui frangeret eis.

He. Qui vescebantur voluptuose, interierunt in viis: Qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.

Vau. Et major effecta est iniquitas filiá populi mei peccato Sodomorum quá subversa est in momento, et non ceperunt in ea manus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Jerusalem surge, et exue te vestibus jucunditatis: Induere cinere, et cili-

cilicio; * Quia in te occisus est Salvator Israel.

℣. Deduc quasi torrentem lachrymas per diem, et noctem, et non taceat pupilla oculi tui. Quia.

Incipit oratio Jeremiä Prophetä.

Dritte Lection.

Kap. 5.

Recordare Domine, quid acciderit nobis: intuere, et respice opprobrium nostrum. Häreditas nostra versa est ad alienos; Domus nosträ ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nosträ quasi viduä. Aquam nostram pecunia bibimus: Ligna nostra pretio comparavimus. Cervicibus nostris minabamur, lassis non dabatur requies. Aegypto dedimus manum, et Assyriis, ut saturaremur pane. Patres nostri peccaverunt, et non sunt: Et nos iniquitates eorum portavimus. Servi dominati sunt nostri: Non fuit, qui redimeret de manu eorum. In animabus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladii in deserto. Pellis nostra quasi clibanus, exusta est a facie tempestatum famis. Mulieres in Sion humiliaverunt, et virgines in civitatibus Juda. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo plebs mea: Ululate pastores in cinere, et cilicio: * Quia venit dies Domini magna, et amara valde.

℣. Accingite vos Sacerdotes, et plangite Ministri Altaris, aspergite vos cinere. Quia venit. Plange quasi.

In der zweiten Nocturn.

Antiph. Elevamini portä äternales, et introibit Rex gloriä.

Psalm. 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus; * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia

Quia ipse super maria fundavit eum: * Et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * Aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens manibus, et mundo corde: * Qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales * Et introibit Rex Gloriæ.

Quis est iste Rex Gloriæ: * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * Et introibit Rex Gloriæ.

Quis est iste Rex Gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex Gloriæ.

Antiph. Elevamini portæ æternales, et introibit Rex Gloriæ.

Antiph. Credo videre bona Domini in terra viventium.

Psalm. 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus Protector vitæ meæ, * a quo trepidabo.

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini: * et visitem templum ejus.

Quo-

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * In die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * Et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * Cantabo, et Psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me, * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua: * Et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum viriliter age: * Et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Antiph. Credo videre bona Domini in terra viventium.

Antiph. Domine abstraxisti ab inferis animam meam.

Psalm. 29.

Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam; *

Sal-

Salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * Et confitemini memoriá sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * Et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum látitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in áternum.

Domine in voluntate tua, * prástitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * Et ad Deum meum deprecabor.

Quá utilitas in sanguine meo: * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me látitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. * Domine Deus meus in áternum confitebor tibi.

Antiph. Domine abstraxisti ab inferis animam meam.

℣. Tu autem Domine miserere mei.

℟. Et resuscita me, et retribuam eis.

Pater noster rc. still.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 63. vers. 7.

Vierte Lection.

Accedet homo ad cor altum, et exaltabitur Deus. Illi dixerunt: Quis non videbit? Defecerunt scrutantes scrutationes, consilio malo. Accessit homo ad ipsa consilia passus est se teneri ut homo. Non enim tene-

retur

retur nisi homo, aut videretur nisi homo, aut cäderetur nisi homo, aut crucifigeretur, aut moretur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiones, quä in illo nihil valerent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secretum, objiciens aspectibus humanis hominem servans intus Deum: celans formam Dei, in qua äqualis est Patri, et offerens formam servi, qua minor est Patre.

℞. Recessit Pastor noster, Fons Aquä vivä, ad cujus transitus sol obscuratus est: * Nam et ille captus est, qui captivum tenebat primum hominem: Hodie portas mortis et seras pariter Salvator noster disrupit.

℣. Destruxit quidem claustra inferni, et subvertit potentias diaboli. Nam et ille.

Fünfte Lection.

Quo perduxerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuo Domino, et sepulto, custodes ponerent ad sepulchrum? Dixerunt enim Pilato: Seductor ille. Hoc appellabatur nomine Dominus Jesus Christus, ad solatium servorum suorum, quando dicuntur seductores. Ergo illi Pilato: Seductor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube itaque custodiri sepulchrum usque in diem tertium, ne forte veniant Discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit a mortuis: Et erit novissimus error pejor priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus.

℟. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte: * Si est dolor similis sicut dolor meus.

℣. Attendite universi populi, et videte dolorem meum. Si est dolor.

Sechste Lection.

Posuerunt custodes milites ad sepulchrum. Concussa terra Dominus resurrexit: Miracula facta sunt talia circa sepulchrum, ut et ipsi milites, qui custodes advenerant, testes fierent, si vellent vera nunciare. Sed avaritia illa, quà captivavit. Discipulum comitem Christi, captivavit et militem custodem sepulchri. Damus, inquiunt, vobis pecuniam: et dicite, quia vobis dormientibus venerunt Discipuli ejus, et abstulerunt eum. Vere defecerunt scrutantes scrutationes. Quid est, quod dixi, o infelix astutia? Tantumne deseris lucem consilii pietatis, et in profunda versutià demergeris, ut hoc dicas: Dicite, quia vobis dormientibus venerunt Discipuli ejus et abstulerunt eum? Dormientes testes adhibes: Vere tu ipse obdormisti, qui scrutando talia defecisti.

℟. Ecce quomodo moritur Justus, et nemo percipit corde: Et viri justi tolluntur, et nemo considerat: A facie iniquitatis sublatus est Justus: * Et erit in pace memoria ejus.

℣. Tanquam Agnus coram tondente se obmutuit, et non aperuit os suum: De angustia, et de judicio sublatus est. Et erit in pace. Ecce quomodo.

In der dritten Nocturn.

Antiph. Deus adjuvat me, et Dominus Susceptor est animà meå.

Psalm. 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac: * Et in virtute tua judica me.

Deus

Deus exaudi orationem meam: * Auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam: * Et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * Et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * Et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * Et super inimicos meos despexit oculus meus.

Antiph. Deus adjuvat me, et Dominus Susceptor est animæ meæ.

Antiph. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

Psalm. 75.

Notus in Judæa, Deus: * &c.

Wie oben am 51. Blatt.

Antiph. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalm. 87.

Domine Deus salutis meæ, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * Inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * Factus sum sicut homo: sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * In tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes flu-

fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * Oculi mei languerunt prä inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * Expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * Aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione.

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * Et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * Et mane oratio mea präveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * Avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * Exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irä tuä: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * Circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum: * Et notos meos a miseria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. In pace factus est locus ejus.

℟. Et in Sion habitatio ejus.

Pater noster 2c. still.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebräos.

Siebente Lection.

Kap. 9. c.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non hujus creationis: neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per pro-

proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: Quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi?

℟. Astiterunt reges terræ, et Principes convenerunt in unum: * Adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

℣. Quare fremuerunt Gentes, et populi meditati sunt inania? Adversus Dominum.

Achte Lection.

Et ideo Novi Testamenti Mediator est: Ut morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant subpriori Testamento, repromissionem accipiant qui vocati sunt, æternæ hæreditatis. Ubi enim Testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: Alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.

℟. Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

℣. Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis, et in umbra mortis. Factus sum.

Neunte Lection.

Lectio enim omni mandato legis a Moyse universo populo accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum, cum aqua, et lana coccinea, et hysoppo: Ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens:

Hic Sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: Et sine sanguinis effusione non fit remissio.

℟. Sepulto Domino, signatum est monumentum, volventes lapidem ad ostium monumenti * Ponentes milites, qui custodirent illum.

℣. Accedentes Principes Sacerdotum ad Pilatum, petierunt illum. Ponentes milites. Sepulto Domino.

Zur Lobmetten.

Antiph. O mors, ero mors tua, morsus tuus ero inferne.

Psalm. 50.

Miserere mei Deus 2c.

Wie oben am 55. Blatt.

Antiph. Plangent eum quasi unigenitum, quia innocens Dominus occisus est.

Psalm. 42.

Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? * et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam: * Ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad Altare Dei: Ad Deum qui lǻtificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * Salutare vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Plangent eum quasi unigenitum quia innocens Dominus occisus est. An-

Antiph. Attendite universi populi, et videte dolorem meum.

Psalm. 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Wie oben am 58. Blatt.

Antiph. A porta inferi erue Domine animam meam.

Lobgesang Ezechiä.
Isai. 38. b.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quäsivi residuum annorum meorum. * Dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Präcisa est velut a texente, vita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: * de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior: responde pro me: * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animä meä.

Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me: * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam ut non periret: * Projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque

mors laudabit te, * non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac; * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitâ nostrâ in domo Domini.

Antiph. A porta inferi erue Domine animam meam.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor: sicut dolor meus.

Psalm. 148.

Laudate Dominum de Cölis, 2c.

Wie oben am 60. Blatt.

℣. Caro mea requiescet in spe.

℟. Et non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Zu dem Benedictus.

Wie oben am 62. Blatt.

Antiph. Mulieres sedentes ad monumentum lamentabantur, flentes Dominnm.

℣. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: Propter quod et Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen quod est super omne nomen.

Pater noster 2c. still.

Psalm. 50.

Miserere mei Deus, * secundum, 2c.

Wie oben am 55. Blatt.

Oremus.

Respice, quásumus Domine, super hanc Familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit, et regnat, 2c.

Alles zu größerer Ehre Gottes.

Bayerische StaatsBibliothek
Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Tagzeiten für die Abgestorbene oder Todtenvigil und Vesper wie auch Metten für die drey letzten Tage in der Charwoche, nach dem lateinischen roemischen Brevier, mit beygesetzter verdeutschten Rubrikanzeige eingerichtet

Augsburg 1813

Augsburg, Staats- und Stadtbibliothek -- Th Lt K 663#(Beibd.
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11289460-7